

Wyrok Sądu z dnia 17 października 2012 r. — MIP Metro przeciwko OHIM — J. C. Ribeiro (MISS B)

(Sprawa T-485/10) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego MISS B — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy miss H — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy Miss H — Wcześniejsze graficzne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe Miss H. — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 373/09)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: V. Melgar i P. Guimarães, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: J. C. Ribeiro, SGPS, SA (Vergada, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat A. Freire Pinto)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 sierpnia 2010 r. (sprawa R 1526/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG a J. C. Ribeiro, SGPS, SA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez OHIM.
- 3) J. C. Ribeiro, SGPS, SA pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2012 r. — Régie Networks i NRJ Global przeciwko Komisji

(Sprawa T-340/11) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Pomoc państwa — Przedawanie — Szkoda podlegająca naprawieniu — Skarga w części oczywiście niedopuszczalna i w części oczywiście pozbawiona podstawy prawnej — Oczywisty brak właściwości)

(2012/C 373/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Régie Networks (Lion, Francja) i NRJ Global (Paryż, Francja) (przedstawiciele: B. Geneste oraz C. Vannini, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i S. Thomas, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie wniesiona na podstawie art. 340 TFUE, zmierzająca do uzyskania naprawienia szkody poniesionej jakoby przez skarżące po pierwsze wskutek niezgodnie z prawem decyzji z dnia 10 listopada 1997 r. w sprawie pomocy państwa N 679/97 (Dz.U. 1999, C 120, s. 2), a po drugie z powodu rzekomego naruszenia zasady dobrej administracji, będącego wynikiem nienaprawienia przez Komisję niekorzystnych skutków tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Régie Networks i NRJ Global zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Skarga wniesiona w dniu 21 września 2012 r. — SFC Jardibric przeciwko OHIM — Aqua Center Europa (AQUA FLOW)

(Sprawa T-417/12)

(2012/C 373/11)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: SFC Jardibric (St Jean de la Ruelle, Francja) (przedstawiciel: adwokat J-L. Fourgoux)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aqua Center Europa, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 lipca 2012 r. w sprawie R 2230/2010-4, oddalającej odwołanie od decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 16 września 2010 r.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy zawierający element słowny „AQUA FLOW” dla towarów z klas 6, 7, 9, 11, 17, 19 i 21 — wspólnotowy znak towarowy nr 1162064

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: SFC Jardibric

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Aqua Center Europa, SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: krajowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „VAQUA FLOW” dla towarów z klasy 11

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 54 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku towarów;
- Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku oznaczeń

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2012 r. — LVM przeciwko Komisji

(Sprawa T-419/12)

(2012/C 373/12)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a. G. (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: A. Birnstiel, H. Heinrich i J. O. Schrotz, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 17 lipca 2012 r., w której oddalony został złożony na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ wniosek strony skarżącej o dostęp do określonych dokumentów postępowania w sprawie kartelu (COMP/39.125 — Szkoło samochodowe);
- obciążenie pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy: niezbadanie poszczególnych dokumentów wskazanych we wniosku

W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że decyzja nie opiera się na konkretnym i indywidualnym badaniu każdego pojedynczego dokumentu. Zdaniem strony skarżącej zaskarżona decyzja jest oparta na błędnym założeniu, że w niniejszym przypadku istnieje ogólne domniemanie, że zastosowanie ma wyjątek.

- 2) Zarzut drugi: naruszenie obowiązku uzasadnienia

W tym miejscu strona skarżąca podnosi, że Komisja, oddalając w całości wniosek strony skarżącej, przedstawiła w swojej decyzji jedynie ogólnikowe rozważania, a zatem niewystarczająco ją uzasadniła. W opinii strony skarżącej stanowi to naruszenie obowiązku uzasadnienia i tym samym naruszenie istotnych wymogów proceduralnych.

- 3) Zarzut trzeci: niezgodne z prawem wykładnia i zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

W zarzucie trzecim strona skarżąca twierdzi, że wykładnia i zastosowanie przez Komisję wyjątków uregulowanych w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 są niezgodne z prawem. Zdaniem strony skarżącej Komisja narusza stosunek reguły i wyjątku oraz opiera się na zbyt szerokim rozumieniu „ochrony czynności dochodzeniowych” i pojęcia „interes handlowy”.

- 4) Zarzut czwarty: nieuwzględnienie okoliczności, że egzekwowanie przestrzegania prawa kartelowego będącego prawem prywatnym stanowi interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001